

OKRESNÁ PROKURATÚRA PEZINOK
Šenkvičná cesta 5, 902 01 Pezinok

Číslo: Pv 271/17/1107-10
EEČ: 2-14-24-2018

Pezinok 01.02.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Pezinok

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v mieste svojho trvalého bydliska a všade tam, kde sa zdržiaval, v období od mesiaca jún roku 2006, si neplnil výživovaciú povinnosť voči svojej dcére XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX ul. č. XXXXX vo výške 59,75,- EUR mesačne, ako i synovi XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX ul. č. XXXXX vo výške 33,19,- EUR mesačne, aj napriek tomu, že mu táto povinnosť vyplýva zo Zákona o rodine a taktiež mu bola deklarovaná rozsudkom Okresného súdu v Pezinku, č.k.: XXXXX, zo dňa 16.04.1997, právoplatného dňa 12.05.1997, resp. XXXXX súdu v Bratislave - III, č. XXXXX, zo dňa 04.05.2006, právoplatného dňa 08.06.2006 a vykonateľného dňa 23.05.2006, vždy najneskôr do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky XXXXXj, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX ul. č. XXXXX v dôsledku čoho na XXXXX za obdobie od mesiaca jún roku 2006, do mesiaca máj roku 2016 (ukončenie vysokoškolského štúdia) vrátane dlhuje na bežnom výživnom čiastku 7.170,- EUR a na XXXXX za obdobie od mesiaca jún roku 2006, do zatiaľ mesiaca apríl roku 2017 vrátane, dlhuje na zročnom výživnom sumu

365,13,- EUR a na bežnom výživnom sumu 4.347,89,- EUR, teda spolu na celkovom výživnom, na obe deti v období od mesiaca jún roku 2006, do zatiaľ mesiaca apríl roku 2017 vrátene, dlhuje celkovú čiastku vo výške 11.883,02,- EUR,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Pezinok, Odboru kriminálnej polície Pezinok, 1.oddelenie vyšetrovania, sp. zn. ORP-XXXXX zo dňa 18.04.2017 bolo v zmysle § 199 odsek 1 Tr. por. začaté a súčasne v zmysle § 206 odsek 1 Tr. por. vznesené obvinenie XXXXX pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený v cit. uznesení.

Dňa 13.10.2017 vyšetrovateľ predložil na tunajšiu prokuratúru spisový materiál s návrhom na podanie obžaloby podľa § 209 ods. 1 Tr. por.

Preskúmaním spisu som zistila, že návrh vyšetrovateľa na podanie obžaloby nie je dôvodný, nakoľko výpovede svedkov bolo potrebné doplniť a preto bola dňa 09.11.2017 v zmysle § 230 ods. 2 písm. d) Tr. por. vec prokurátorkou vrátená na doplnenie vyšetrovania so záväzným pokynom.

Následne dňa 17.01.2018 vyšetrovateľ predložil na tunajšiu prokuratúru spisový materiál s návrhom na podanie obžaloby podľa § 209 ods. 1 Tr. por.

Preskúmaním spisu som zistila, že návrh vyšetrovateľa nie je dôvodný a sú dané dôvody na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku.

Podľa § 2 ods. 5 Tr. por. prokurátor v trestnom konaní zastupuje štát. Ak tento zákon, medzinárodná zmluva vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom (ďalej len "medzinárodná zmluva") alebo rozhodnutie medzinárodnej organizácie, ktorým je Slovenská republika viazaná, neustanovuje inak, prokurátor je povinný stíhať všetky trestné činy, o ktorých sa dozvedel.

Podľa § 206 ods. 1 Tr. por. ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré ihneď oznámi obvinenému a doručí najneskôr do 48 hodín prokurátorovi a ak je obvineným sudca, súdny exekútor, notár, znalec, tlmočník alebo prekladateľ, aj ministromi spravodlivosti, a ak je obvineným advokát, aj Slovenskej advokátskej komore; o tomto úkone upovedomí bez meškania oznamovateľa a poškodeného. Ak bolo uznesenie o vznesení obvinenia oznámené jeho vyhlásením, je policajt povinný vydať obvinenému rovnopis tohto uznesenia bez meškania.

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného.

Vyhodnotením vyššie rozobratých dôkazov, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní, a to jednotlivo, ako i v ich vzájomnom súhrne, som dospela k záveru, že bolo nepochybne preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie XXXXX avšak tento skutok nie je trestným činom (prečinom podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona).

V čase začatia trestného stíhania, ako i v čase vznesenia obvinenia XXXXX boli v uvedenej trestnej veci zadovážené viaceré dôkazy (a to najmä výpoveď oznamovateľky, rozsudok Okresného súdu Pezinok, XXXXX súdu Bratislava III ako i iné, najmä listinné dôkazy, rodné listy a lustrácie), ktoré vo svojom vzájomnom súhrne dostatočne, v rozsahu vymedzenom v ust. § 199 ods. 1 Trestného poriadku a § 206 ods. 1 Trestného poriadku, odôvodňovali záver, že skutok, ktorý naplňal znaky trestného činu zanedbania povinnej výživy, sa stal a spáchal ho obvinený. Za uvedenej dôkaznej situácie, v zmysle zásady oficiality a legality vyjadrenej najmä v ust. § 2 ods. 5 Trestného poriadku, bol orgán činný v trestnom konaní povinný začať trestné stíhanie voči obvinenému pre prečin zanedbania povinnej výživy na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Dňa 30.06.2017 bola ako svedok-poškodená vypočutá XXXXX, ktorá do zápisnice uviedla, že v predmetnej veci podala trestné oznámenie dňa 31.03.2017, a to na bývalého manžeta za neplatenie výživného na dcéru XXXXX, ktoré mal určené rozsudkom Okresného sudu v Pezinku, č.k.: XXXXX, zo dňa 16.04.1997, právoplatného dňa 12.05.1997, ktorým bola XXXXX zverená do jej osobnej starostlivosti a XXXXX bola určená vyživovacia povinnosť v sume 49,79,-€ vždy najneskôr do 15-teho dňa v mesiaci vopred k jej rukám, ako i za neplatenie výživného na syna XXXXX, ktorým bola rozsudkom Okresného súdu v Bratislave - III, č. XXXXX, zo dňa 04.05.2006, právoplatného dňa 08.06.2006 a vykonateľného dňa 23.05.2006, zverený tiež do jej osobnej starostlivosti a otcovi XXXXX bola určená vyživovacia povinnosť v sume 33,19,-€ vždy najneskôr do 15-teho dňa v mesiaci, ako i určené zročné výživné od 01.06.2005 do 30.04.2006 vo výške 365,13,-€, ktoré mu bolo umožnené splácať v mesačných splátkach po 16,60,-€, spolu s bežným výživným počnúc dňom 01.05.2006 k jej rukám, pod následkom straty výhody splátok. Súčasne predmetným rozsudkom Okresného súdu v Bratislave - III, č. 37P 328/05-44, zo dňa 04.05.2006, právoplatného dňa 08.06.2006 a vykonateľného dňa 23.05.2006, bolo zvýšené bežné výživné na dcéru XXXXX na sumu 59,75,-€ mesačne vždy najneskôr do 15-teho dňa v mesiaci vopred k jej rukám. Poškodená podala trestné oznámenie od právoplatnosti druhého Rozsudku súdu, teda od júna roku 2006, nakoľko dovtedy jej bývalý manžel si plnil svoju vyživovaciu povinnosť. Prestal ju plniť od júna roku 2006, kedy sa od nej odsťahoval, zrušila mu trvalý pobyt a odišiel aj s dcérou bývať do XXXXX pri Trenčíne. Dcéra XXXXX odkedy odišla s obvineným v lete 2006, tak do svojej plnoletosti viacmenej bývala u neho. Čo sa týka syna XXXXX, tak ten bol vždy u nej.

Dňa 08.12.2017 bola poškodená vypočutá s tým, že uviedla, že jej od posledného obdobia bývalý manžel zaplatil sumu vo výške 4.400,- EUR a to v dvoch platbách. Najskôr dňa 02.11.2017 v sume 400,- EUR, a potom dňa 16.11.2017 v

sume 4000,- EUR. Čiže aktuálny dlh na XXXXX je od mesiaca jún 2006 do zatiaľ november 2017 ostal na sume 545,35,- EUR, pričom z tejto sumy je suma 365,13,- EUR ročné výživné. Poškodená uviedla, že jej syn jej spomínal, že mu obvinený dával peniaze, ale ona tie peniaze nevidela. Takže nevie uviesť koľko mu dával a ako často. Trestné oznámenie nepodala skôr preto, aby jej neuniesol syna tak ako dcéru. Na otázku vyšetrovateľa akým spôsobom prispievala poškodená na svoju dcéru XXXXX za obdobie, ktoré dcéra žila v spoločnej domácnosti s obvineným uviedla, že ona v čase, kedy žila XXXXX s otcom platila školné 1.000,-Sk, platila jej učebnice, stužkovú, výlety. Výživné mu na dcéru neplatila, nakoľko on jej ju neoprávnene zobral.

Obvinený XXXXX vo svojej výpovedi dňa 13.06.2017 uviedol, že v roku 2006 odišiel so spoločnej domácnosti, kde žil s poškodenou XXXXX, dcérou XXXXX a synom XXXXX. Spolu s ním odišla aj dcéra XXXXX, ktorá až na pár mesiacov bývala stále s ním v spoločnej domácnosti až do roku 2011. Momentálne XXXXX je plnoletá a býva s priateľom. Obvinený si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti a výživné dáva priamo deťom a dáva im určite viac ako má určené výživné súdom. Uviedol, že je chybou, že výživné nezasielal svojej bývalej manželke, ale tento stav bývalej manželke vyhovoval a s ňou sa stýkal do roku 2014 a nikdy mu nehovorila, aby mal prispievať na výživné deťom. Tiež do roku 2014 bývalú manželku chodil navštevovať a mali pomerne dobrý priateľský vzťah. Nevie z akého dôvodu podala na neho trestné stíhanie pre neplatenie výživného a sama si musí byť vedomá čo pre ich spoločné deti robí a ako sa o ne stará. Syn XXXXX chodí ku nemu na návštevy na víkendy a prázdniny. Aj so synom a dcérou má vynikajúci vzťah. Prispieva na ich bežné výdavky, na cestu do školy a keď potrebujú nejaké peniaze na niečo, tak im peniaze vždy poskytnem v rámci jeho možností. Dcéra XXXXX mala v roku 2016 štátnice a od tej doby ako skončila vysokú školu tak je zamestnaná. Dcére prispel na rôzne kurzy a na výbavu nechtového štúdia sumou 1.600,- Euro, čo vie vydokladovať. Tiež deťom po celé roky platil paušál na telefón a tiež internet. Uviedol, že celé jeho trestné stíhanie je nedorozumenie, lebo všetci známy vedia ako sa stará o deti a nerozumieme, prečo na neho bývalá manželka podala trestné oznámenie až teraz v roku 2017.

Svedkyňa XXXXX v zápisnici o výsluchu svedka poškodeného zo dňa 8.12.2017 a 30.06.2017 uviedla, sa nepripája k trestnému stíhaniu, neuplatňuje si nárok na náhradu škody v trestnom konaní. Žila s otcom v spoločnej domácnosti a prispieval jej na výživu ešte vyššou čiastkou než je určená. Svedkyňa nežiada od obvineného žiadne výživné. V období keď nebola ešte plnoletá si myslí, že jej matka si nemá za čo uplatňovať škodu, nakoľko keď obvinený odišiel od jej matky, ona žila s ním od júna 2006 do jej plnoletosti, riadne sa o ňu staral, ako otec o dcéru so všetkým, čo k tomu patrí. Staral sa o domácnosť, jedlo, ošatenie a matka /poškodená/ im v tom čase nič neposielala, neparticipovala v tom období na jej výchove a výdavkoch spojených s jej výchovou. Výživné na jej výchovu matka nezasielala otcovi žiadne. Keď prišla k matke na návštevu, tak jej matka nejaké peniaze dala, zobrala ju výlet.

Svedok XXXXX ml. v zápisnici o výsluchu svedka zo dňa 08.12.2017 uviedol, že býva v spoločnej domácnosti s matkou XXXXX. Jeho otec /obvinený/ mu každé dva týždne dával sumu 50,- EUR a taktiež aj vždy keď potreboval. Jeho matka o tom

niekedy vedela a niekedy nevedela. Otec mu platil každý mesiac sumu 80,- EUR a to na nekonečný paušál na telefón a to od roku 2013. S otcom si rozumie, pravidelne sa stretávajú nemajú medzi sebou žiadne problémy.

Po vyhodnotení vykonaného dokazovania som dospela k záveru, že v danom prípade neboli naplnené znaky trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona.

Prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov, neplní čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného a potrestá sa odňatím slobody na až na dva roky.

Objektom tohto trestného činu je nárok na výživu, pokiaľ je založený na ustanovenia zákona o rodine, teda priamo z neho vyplýva. V danom prípade musí ísť o zákonnú povinnosť vyživovať iného. **Zo zákona o rodine vyplýva :**

Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom § 62

(1) Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

(2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

(3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.¹³⁾

(4) **Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.** Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

(5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

(6) Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Vyživovaciu povinnosť možno definovať ako povinnosť, ktorú ukladá zákon osobe, aby poskytla pomoc nevyhnutnú na živobytie inej osoby, nachádzajúcej sa v núdzi a spojenej s ňou vymedzeným „rodinným vzťahom“. „Výživné zahŕňa nielen stravu, ale aj všetko, čo je nevyhnutné pre život: výživné, odevy, ubytovanie, zdravotná starostlivosť atď.

V danom prípade neboli naplnené znaky skutkovej podstaty trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Tr. zák., nakoľko každé dieťa bolo

v starostlivosti u jedného z rodičov a teda ich výživa je zabezpečovaná tým rodičom, ktorý sa o dieťa stará, čiže výživa ani jedného dieťaťa nebola zanedbaná. Civilný súd síce určil v rozsudku, že má prispievať otec/obvinený na výživu dcéry XXXXX k rukám matky XXXXX ale v čase rozhodovania civilného súdu bola rodinná situácia iná. Následne po rozvode odišla dcéra XXXXX bývať s otcom, ktorý hradil všetky výdavky. Syn ostal bývať s matkou, ktorá jemu hradila všetky výdavky. Z uvedeného vyplýva, že keď má byť zabezpečená výživa dieťaťa a dieťa žije s druhým rodičom než s tým, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti civilným rozsudkom, je rodič s ktorým dieťa nežije povinný prispievať na výživu dieťaťa tomu rodičovi, u ktorého práve prebieha starostlivosť o dané dieťa. V uvedenom prípade žiada poškodená, aby jej obvinený uhradil dlžné výživné za syna XXXXX a dcéru XXXXX, však dcéra XXXXX žila v domácnosti s obvineným po takmer celé obdobie spáchania daného skutku. Zo spisu vyplýva, že poškodená nehradila žiadne výživné na dcéru XXXXX k rukám otca, ktorý sa o ňu riadne staral. Obvinený počas vyšetrovania zaplatil sumu vo výške 4.400,- EUR a teda k dnešnému dňu je dlžný sumu vo výške 246,60,- EUR. Zročné výživné sa v trestnom konaní neuplatňuje a teda sumu zročného výživného vo výške 365,13,- EUR nie je možné rátať do sumy dlhu na riadnom výživnom. Zo spisového materiálu taktiež vyplýva /najmä z výpovede syna XXXXX/, že mu otec prispieval každé dva týždne sumu vo výške 50,- EUR a taktiež mu platí mesačne paušál na telefón vo výške 80,- EUR. Z uvedeného vyplýva, že výživa syna XXXXX nebola zanedbaná, nie je možné preukázať úmysel obvineného neplatiť výživné, nakoľko dával synovi pravidelne peniaze ešte vo vyššej sume než je stanovené občianskoprávnym súdom.

Podľa § 17 Tr. zákona pre trestnosť činu zanedbania povinnej výživy spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Z dikcie tohto ustanovenia vyplýva, že trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona sa páchatel môže dopustiť jednak úmyselne, ale aj z nedbanlivosti.

Zavinenie ako obligatórny znak subjektívnej stránky trestného činu, či už úmyselné alebo nedbanlivostné, musí byť preukázané zadováženými dôkazmi tak, ako ktorákoľvek iná obligatórna zložka trestného činu. Pri zisťovaní okolností, ktoré majú význam pre záver o zavinení, nemožno vopred prikladať osobitný význam žiadnemu dôkaznému prostriedku ale zavinenie a jeho formu treba vyvodzovať zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný a zo všetkých dôkazov významných z tohto hľadiska.

Samotné zistenie, že osoba si neplní svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, ešte neznamená, že sa dopúšťa trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona. Pre vyslovenie záveru, že obvinený sa dopustil trestného činu podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, musí byť preukázaná subjektívna stránka skutkovej podstaty tohto trestného činu. Pri skúmaní zavinenia páchatela je potrebné vychádzať z jeho sociálnej, majetkovej a finančnej situácie, pričom treba náležite zistiť i dôvody, ktoré sa o túto jeho situáciu pričínili. Ak nebude preukázané naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu už v prípravnom konaní, prichádza do úvahy postup podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr.

zákona.

S prihliadnutím na vyššie zistené skutočnosti je zrejmé, že **nebola naplnená objektívna tak aj subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona ako obligatórny znak uvedeného činu.**

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. „ prečinu zanedbania povinnej výživy sa dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrováť iného.

Nebolo však preukázané, aby tak konal úmyselne, alebo z nedbanlivosti, konal tak z objektívnych dôvodov – staral sa o dcéru XXXXX až do jej plnoletosti a aj potom, synovi hradí výdavky spojené so životom. Konanie obvineného preto po subjektívnej stránke ani objektívnej stránke nenapĺňa znaky uvedeného prečinu.

Konanie obvineného spočívajúce v neplnení vyživovacej povinnosti, ktorý nie je trestným činom zanedbania povinnej výživy, nemožno kvalifikovať ako priestupok.

K uvedenému uvádzam, že ak by poškodená XXXXX požadovala výživné na syna XXXXX, ktorý u nej žije v sume 33,19,- EUR tak ako je to určené rozhodnutím súdu, potom by ona bola povinná zasielať obvinenému XXXXX sumu 59,75,- EUR na výživu dcéry XXXXX, nakoľko tá bývala u obvineného až do plnoletosti. Za uvedené obdobie od júna 2006 do mája 2016 je suma za dlžné výživné na dcéru XXXXX vo výške 7.170,- EUR. V danom prípade nie je možné presne stanoviť sumu dlžného výživného na syna XXXXX, nakoľko z výpovede syna vylýva, že pravidelne každé dva týždne dostávalo sumu 50,- EUR priamo do rúk od obvineného a taktiež mu obvinený hradil mobilný telefón. Nie je zrejmé, z akého dôvodu poškodená nenamietala skutočnosť, že obvinený dáva peniaze priamo deťom do rúk skôr a uvedenú situáciu neriešila takmer jedenásť rokov.

Pri posudzovaní trestnosti činu som ako dozorový prokurátor prihliadala na celkovú vzniknutú situáciu v rodine. Obe deti neboli vystavené núdzi, ich výživa bola zabezpečovaná v rámci možností a schopností oboch rodičov, ktorí sa každý staral o jedno dieťa. Obaja rodičia sa snažili prispievať na výživu toho dieťa, ktoré nemali v momentálnej starostlivosti tým, že im dávali peniaze na bežné výdavky, platili školu, výlety, telefónne faktúry. Nie je možné požadovať vyvodenie trestnej zodpovednosti voči obvinenému, nakoľko v rámci vzniknutej situácie /že dcéra žila s ním/ sa z neho de facto stáva osoba oprávnená na poberanie výživného za dieťa, o ktoré sa v danom období staral. Aj napriek tomu zaplatil dodatočne výživné v sume 4.400,- EUR a nie je možné spätne vyrátať sumy, ktoré dával svojmu synovi priamo do jeho rúk. Možné je v danom prípade jedine konštatovať, že obvinený svojim konaním nenaplnil skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. „prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Uznesenie o zastavení trestného stíhania nebráni uplatneniu prípadných ďalších opatrení, či nárokov v občianskom právnom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Zuzana Kokošková
prokurátorka